

Pozwolenie na uprawę tytoniu w tych celach mogą otrzymać tylko instytucje publiczne (zakłady naukowe, rolnicze i t. p.).

Zgłoszenia o pozwolenie na tę uprawę należy składać za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

21.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 grudnia 1923 r.

w przedmiocie niektórych zmian i uzupełnień w rozporządzeniu z dnia 21 marca 1921 roku w przedmiocie przepisów wyborczych dla kas chorych.

Na zasadzie art. 62 ust. X, art. 68 ust. II i art. 102 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia w rozporządzeniu z dnia 21 marca 1921 r. w przedmiocie przepisów wyborczych dla kas chorych (Dz. U. R. P. № 35, poz. 211):

§ 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Spisy wyborców i rozpisanie wyborów dokonane być winny w takim terminie, aby wybory mogły się odbyć przed ukończeniem kadencji ustępującej Rady Kasy.

W razie nierozpisania wyborów w terminie wyżej określonym przez zarząd kasy, urząd ubezpieczeń zarządza termin wyborów z zachowaniem czasokresów, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

W kasach, administrowanych przez komisarzy, termin wyborów oznacza władza nadzorcza w porozumieniu z komisarzem.

W paragrafie 4, ustęp drugi zmienia się jak następuje:

„Ubezpieczony, zatrudniający więcej niż 2 osoby, podlegające obowiązkowemu ubezpieczeniu, zostaje umieszczony w spisach pracodawców i korzysta z prawa wyborczego czynnego i biernego wyłącznie w grupie pracodawców, ubezpieczony, który zatrudnia 2 lub 1 osobę, podlegającą obowiązkowemu ubezpieczeniu, umieszczony zostaje w spisach ubezpieczonych i korzysta z prawa wyborczego czynnego i biernego wyłącznie w grupie ubezpieczonych”.

W paragrafie 5 zamiast słów: „do dnia 1 sierpnia tego roku, na który przypadają wybory do Rady” wstawia się: „na 10 tygodni przed terminem wyborów”.

W paragrafie 6, ustęp trzeci zmieniony zostaje, jak następuje:

„W ciągu 3 dni od daty otrzymania decyzji zarządu mogą zainteresowani wnieść skargę do urzę-

du ubezpieczeń, jednakże, jedynie z powodu naruszenia ustawy i przepisów wyborczych. Skargę wnieść należy na ręce zarządu, który przelać ją winien bezzwłocznie Urzędowi Ubezpieczeń, dołączając odpis swej decyzji, dowód jej doręczenia i wszystkie akty, na podstawie których zapadła decyzja zarządu. W ciągu 2 tygodni od daty otrzymania skargi urząd ubezpieczeń wydaje decyzję ostateczną”.

W paragrafie 7, ustęp drugi skreśla się.

W ustępie trzecim:

W p. a—słowo „dzień” zmienia się na „termin”;

P. c otrzymuje brzmienie następujące:

„Wezwanie do składania list kandydatów z nadmienieniem, że zostaną uwzględnione tylko takie listy, które będą doręczone Zarządowi najpóźniej na 3 tygodnie przed terminem wyborów, oraz, że głosować można tylko na listy uznane przez zarząd i podane do publicznej wiadomości przed początkiem głosowania”.

§ 9 zmienia się jak następuje:

„Listy kandydatów z grupy ubezpieczonych winny być podpisane przynajmniej przez 30 uprawnionych do głosowania ubezpieczonych, listy kandydatów z grupy pracodawców przynajmniej przez 5 uprawnionych do głosowania pracodawców”.

W paragrafie 13, ustęp drugi, zamiast słowa „dniem” wstawia się słowo „terminem” oraz dodaje się ustęp trzeci:

„Listy uznane ostatecznie za ważne Zarząd winien podać do wiadomości publicznej przed rozpoczęciem głosowania”.

W paragrafie 15 p. c skreśla się.

W paragrafie 17, ustęp pierwszy, skreśla się słowo „dnia” oraz w końcu ustępu drugiego dodaje się słowa:

„O ile kasa pozostaje w zarządzie komisarza, w wypadkach wymienionych, urząd ubezpieczeń bądź wyznacza nowy termin wyborów według swego uznania, bądź wyznacza tymczasowe władze kasy w myśl art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44)”.

§ 22 otrzymuje brzmienie następujące:

„Głosowanie odbywa się od godziny 8 rano, bez przerwy, do godziny 8 wieczorem, w ciągu jednego, najwyżej trzech dni z rzędu.

Każdy wyborca głosuje osobiście.

Pracodawcy, będący osobami prawnymi, głosują za pośrednictwem uprawnionych do tego pełnomocników.

Pracodawcy, zatrudniający więcej niż 30 ubezpieczonych, mogą głosować przez specjalnie do tego wyznaczonych przez siebie zastępców. Zastępca może głosować tylko w imieniu jednego pracodawcy”.

§ 24 zmienia się jak następuje:

„Karty wyborcze powinny odpowiadać rozmiarom i barwie przepisany przez Zarząd, oraz zawierać numer jednej z list kandydatów uznanej przez Zarząd za ważną i przynajmniej nazwisko kandydata, umieszczonego na czele odnośnej listy. Wszystkie inne karty są nieważne. Karty wyborcze oddane w kopertach, niezaopatrzonych firmą kasy, są również nieważne”.

W paragrafie 29 słowa w zdaniu pierwszym: „po głosowaniu” zmienia się na „po ukończeniu głosowania”.

W paragrafie 35 w końcu ustępu pierwszego po słowie „wyborców” dodaje się słowa: „i zawierać wszelkie dowody rzeczowe na zarzuty, w proteście czynione. Zarząd, przedkładając Urzędowi Ubezpieczeń protest, winien dołączyć oświadczenie swoje na zarzuty protestu i podać datę wniesienia tegoż na ręce Zarządu”.

W paragrafie 36 po słowach „rozpisać nowe wybory” wstawia się: „o ile urząd ubezpieczeń nie postanowi inaczej”.

W paragrafie 39 przed słowem: „Rady” wstawia się: „ustępującej”.

W paragrafie 40, w wierszu pierwszym po słowie: „Rady” zamiast „a” wstawia się „i najpóźniej”.

W paragrafie 41 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie następujące:

„Listy kandydatów z grupy ubezpieczonych, winny być podpisane przez 3 ubezpieczonych uprawnionych do głosowania, z grupy pracodawców—przez 2 pracodawców, uprawnionych do głosowania”.

W paragrafie 44 dodaje się ustęp trzeci:

„Do czasu ukonstytuowania się nowego zarządu, dotychczasowe władze kasy wykonywują w dalszym ciągu swe czynności”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

22.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 31 grudnia 1923 roku

o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. § 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu otrzymuje brzmienie następujące: 1) złotnicy, 2) handlujący wyrobami złotniczymi, 3) wytapiacze złota i srebra (rafinerzy), 4) handlujący złotem i srebrem w stanie materiału surowego i półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale dla celów dentystycznych i t. p., 5) zegarmistrze, 6) antykwariusze handlujący starymi złotem i srebrnymi wyrobami, 7) lombardy, sale licytacyjne i sklepy komisowe, 8) sklepy galanteryjne, dewocyjne i t. p., handlujące jakimkolwiek artykułem złotniczym i wogóle wszystkie osoby, oraz firmy, wytwarzające przedmioty złote i srebrne lub handlujące temiż przedmiotami, obowiązane są

złożyć we właściwym Urzędzie Probierczym raz na rok w styczniu wymaganą deklarację i otrzymać świadectwo złotnicze:

§ 2. Za świadectwa złotnicze pobiera się opłaty, a mianowicie:

- od handlujących złotem i srebrem w stanie materiału surowego lub półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale szlachetne dla celów dentystycznych oraz od wytapiaczy złota i srebra (rafinerów)—20 franków złotych.
- od przemysłowców, wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw przemysłowych I kategorii—50 franków złotych, II kat.—25 franków złotych, III kat.—10 franków złotych, IV kat.—5 franków złotych, V kat.—3 franki złote, VI kat.—2 franki złote, VII kat.—1 frank złoty, VIII kat.—0,5 franka złotego.
- od handlujących wyrobami ze złota i srebra, wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw handlowych I kategorii—10 franków złotych, II kat.—5 franków złotych, III kat.—1 frank złoty.

§ 3. Wartość franka złotego należy obliczać według postanowienia art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 20 grudnia 1922 r. o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1064):

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

23.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 7 stycznia 1924 r.

o opłatach probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) otrzymuje następujące brzmienie: